

Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)

Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної наукової конференції

29-30 листопада 2019 р.

Частина I

Proceedings of the International Scientific Conference
Theory and Practice of Modern Science and Education

Dnipro, Ukraine
November 29-30, 2019

Part I

**Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University**

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ

**МАТЕРІАЛИ
Міжнародної наукової конференції**

29-30 листопада 2019 р.

Частина I

**Proceedings of the International Scientific Conference
Theory and Practice of Modern Science and Education
Dnipro, Ukraine
November 29-30, 2019
Part I**

**Дніпро
2019**

Редакційна колегія:

Оковитий Сергій Іванович, д.х.н., проф., проректор з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Трампус Антонію, доктор наук з історії, професор Департаменту лінгвістики та порівняльних культурних досліджень Венеціанський Університет Ка-Фоскарі (Ca' Foscari University of Venice), Італія.

Октай Танзевер, доктор філософії з політичних наук, професор, декан факультету міжнародних відносин Близькосхідного технічного університету (Middle East Technical University (METU)), м.Анкара, Турція.

Іщенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Окороков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин Університету імені Альфреда Нобеля.

Міхейченко Марія Анатоліївна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Т 33 Теорія та практика сучасної науки та освіти. Матеріали Міжнародної наукової конференції. 29-30 листопада 2019 р., м.Дніпро. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2019. – 422 с.

У збірник вміщено матеріали Міжнародної наукової конференції «**Теорія та практика сучасної науки та освіти**», що присвячені осмисленню найбільш важливих наукових та освітніх проблем сучасності, окресленню перспектив їх вирішення, розробці стратегій подальшого розвитку наукового та освітнього потенціалу в світовому контексті, узагальненню досвіду викладання та визначенню шляхів реалізації вираженого підходу до оптимізації освітніх практик з огляду на нові виклики та кращі світові досягнення. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2019

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2019

газет та журналів почали з'являтися фотографії. Перші спроби візуалізації даних також сягають XIX століття, наприклад, таблиця шкіл Манчестера, оприлюднена 1821 року в газеті *Guardian*, карта лікаря Джона Сноу 1854 року, публікація Флоренс Найтігейл «Смертність у Британській армії» 1858 року [2].

На сучасному етапі стрімкий розвиток цифрових технологій посприяв тому, що візуалізація даних почала ставати для редакцій щоденною практикою, адже з'явилися інструменти, що дозволяють аналізувати та відображати в графічній формі великі масиви даних набагато швидше, ніж це було ще десять чи навіть п'ять років тому. Разом із цим розширився спектр зображальних засобів, які використовують медіа. Візуальні форми репрезентації даних стали значно складнішими, багатокомпонентними та інтерактивними. Поряд зі звичними таблицями, стовпчиковими чи лінійними діаграмами на шпальтах періодичних видань і веб-сторінках онлайн медіа почали з'являтися діаграми розсіяння, радіальні та хордові діаграми, теплові карти та ін. У зв'язку з цим ще більшої актуальності набуло питання сприйняття та інтерпретації графічного контенту аудиторією масмедіа, адже мета комунікації – донести до реципієнта інформацію максимально точно та повно, тому важливо, щоб перед читачами не виникало перешкод у процесі розтлумачення тих чи інших візуальних символів. У цій праці ми ставимо за мету лише обґрунтувати необхідність вивчення процесу інтерпретації медіааудиторією графічного контенту, натомість результати, одержані на основі анкетування та фокус-групових досліджень, будуть представлені у подальших наукових розвідках.

Інтерпретація як процес розкриття змісту є одним із необхідних етапів на шляху передачі повідомлення від одного комунікатора до іншого. Автори циркулярної моделі комунікації В.Шрамм і Ч.Осгуд наголошували на тому, що комунікація не є лінійною, вона виступає як двосторонній процес обміну інформацією, а комунікатори міняються ролями джерело/кодер і реципієнт/декодер [3, с.3-53]. При цьому вони підкреслювали важливе значення інтерпретації повідомлення, оскільки комунікатори не лише одержують інформацію, а осмислюють її. Проте, на їхню думку, неминучою є поява «семантичного шуму», адже кожен учасник комунікації використовує власні критерії розкриття змісту. З цього розуміємо, що ефективність інтерпретації графічного контенту залежить від того, чи застосовують комунікатори однакову «візуальну мову». У масовій комунікації, яка передбачає наявність багатьох респондентів, важливо й те, щоб візуальні символи були загальнозрозумілими й не викликали варіативності тлумачень. Застосування більш типових і звичних для пересічного читача графічних елементів мінімізує «семантичний шум», але водночас може вплинути на емоційний рівень сприйняття, адже візуалізація буде більш примітивною.

Ще однією передумовою ефективності комунікації є наявність у реципієнта попереднього досвіду взаємодії з візуалізованими даними. Ймовірно, що підготовленість реципієнта й наявність у нього позитивного досвіду взаємодії з контентом, представленим у формі графіків, діаграм чи мап, можуть позначитись на швидкості та якості розкодування та розтлумачення інформації. Візуалізації даних у медіа мають широкий спектр функціональних можливостей і переваг (представлення великого обсягу інформації в лаконічній формі; наочна репрезентація взаємозв'язків, порівнянь і розподілів; демонстрація змін показників у часі; інтерактивність, що сприяє залученню уваги аудиторії, та ін.), але водночас вони відзначаються високим порогом входження.

Науковці, які розглядали не лише переваги, а й недоліки візуалізації як способу донесення інформації, запропонували класифікувати можливі комунікаційні загрози відповідно до рівнів впливу на реципієнта. Наприклад, Дж. Росс пропонував розмежовувати когнітивні, емоційні та соціальні ефекти, а Д. Норман виокремлював вісцеріальний рівень, поведінковий та рефлексивний [1, ст. 7]. Таким чином, питання

інтерпретації візуалізацій містить у собі багато аспектів, щонайменше варто говорити про змістовий та емоційний рівні сприйняття інформації. Подальша розробка цієї теми дозволить окреслити принципи та способи мінімізації ризиків, що виникають на шляху сприйняття медіааудиторією графічного контенту. Дослідження потребує проведення індивідуального анкетування та фокус-групових інтерв'ю задля поглиблення розуміння базових механізмів взаємодії реципієнтів з великими обсягами даних, представленими у формі статичних або інтерактивних візуалізацій.

Список використаних джерел

1. *Bresciani S. The Risks of Visualization [Електронний ресурс] / S. Bresciani, E. Martin. – 2008. – Режим доступу: <https://pdfs.semanticscholar.org/23d2/3f5152c9b8b34f104b43d1c862ee62d2edac.pdf>. – Дата звернення : 17.11.2019.* 2. *Грей Д. Журналістика даних: Посібник [Електронний ресурс] / Д.Грей, Л.Чемберс, Л.Бунетру. – 2012. – Режим доступу: <http://texty.org.ua/pg/chapter/newsmaker/read/40161/40180>. – Дата звернення : 10.11.2019.* 3. *The process and effects of mass communication / [W.Schramm, D.Roberts eds.]. – Urbana: University of Illinois Press, 1971. – 997 p.*

О. В. Патлайчук, О. П. Ступак, О. М. Макаrchук

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРІОДИЗАЦІЇ МЕТАЕТНІЧНОГО КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНОГО ПРОЦЕСУ: ОСВІТНІ ІМПЛІКАЦІЇ

У сучасних гуманітарних науках не існує усталеного єдиного підходу до історичної періодизації культури. Це не є дивним з огляду на складність визначення самого феномену культури, де існує залежність між підходом до культури і її історичною типологією та періодизацією. Ми будемо триматися широкого світоглядного контексту культури й побудуємо відповідну типологію метаетнічного рівня розгляду культурно-історичного процесу.

Проблема співвідношення всезагальності культури і своєрідності її конкретно-історичних модифікацій є методологічним фокусом різноманітних культурологічних досліджень, навіть тих де вона безпосередньо не розглядається. Ця проблема реактуалізується в умовах масштабних соціальних змін, зокрема посилені глобалізацією різноспрямованих тенденцій культурної динаміки [7].

Щоб глибше розглянути питання про співвідношення загальнолюдської (світової) і національної (етнічно обмеженої) культур, слід зрозуміти різницю рівнів узагальнення розгляду культурно-історичного процесу. В залежності від рівня узагальнення змінюється не лише ступінь добірності розгляду явищ культури (кількість і якість їх), але й понятійний апарат, кількість періодів та їх якісне співвідношення. Не менш важливо враховувати ступінь узагальнення в межах одного рівня. Сучасний кургузкий вузівський курс «Історії української культури» (де він якимось дивом ще зберігся) аж ніяк не витримує обшир навчального посібника М.В.Поповича «Нарис історії культури України», а тому й запропоновану автором деталізовану періодизацію, хоча вона цілком переконлива для його рівня добірності [3].

Три рівні розгляду культурно-історичного процесу: загальносвітовий (всесвітній); глобально-регіональний (європейський, у нашому випадку) й етнічно окремішній (український, відповідно) – це найзагальніші рівні розгляду культурного процесу. Але слід мати на увазі, що самі по собі всі ці рівні дають досить абстрактне уявлення, лише у взаємодії (європейській чи світовій) етнічні культури мають конкретний зміст. Це особливо помітно протягом тривалого історичного часу.

Культура існує лише як послідовний історичний розвиток. Епохи народжуються і вмирають, приходять і відходять. Жодна не може повторитися знову, «ожити». Проте породжена епохою провідна організуюча ідея формує нову культурну якість - культурно-історичний тип, здатний не лише сформувати нову епоху,

розгорнутися у ній, але й зберігатися у всіх наступних епохах у вигляді особливої тенденції чи аспекту, збільшуючи чи зменшуючи свій масштаб і актуальність.

А. Тойнбі відводив українському й білоруському культурно-історичному типам місце посередника між західною і східною християнськими локальними цивілізаціями. Він довів, що при всій несхожості культур різних народів усі вони належать до єдиної цивілізації і в своєму розвитку рано чи пізно проходять ідентичні етапи, для яких характерні однакові риси, а якщо й мають свої особливості, суть їх – єдина. Роблячи акцент на духовному аспекті «локальних цивілізацій», вчений вважав релігію головним і визначальним її елементом. Усі цивілізації є гілки одного «дерева» – світової релігії [6].

Польсько-американський дослідник О.Галецький виділив у Європі декілька спільнот. Зокрема, до Середньосхідної Європи як культурно-історичного регіону з його функціями та особливостями він включив Польщу, Чехію, Україну, Білорусь та країни Балтії, відмежовуючи їх від євразійського регіону, де відчутний ще досить великий вміст азійських елементів [1]. Цим він порушив досить поширену схему Схід – Захід, що склалася під впливом Шпенглерової концепції цивілізаційного розвитку. О. Галецький, так само як і А. Тойнбі, виокремив Україну з російського культурного простору, розглядаючи її як складову європейської цивілізації. У 1989 р. А.Селльє і Ж.Селльє видали «Атлас народів Центральної Європи», в якому представили всі країни європейського центру – від Фінляндії до Греції, включаючи Україну і Білорусь [2].

Хоча, зазвичай, українську культуру не відносили до тих культур, що випромінюють власне світло, радше до тих, що відбивають світло інших. Концепцію такого «сонячно-місяцевого» поділу добротно розробив М. Конрад.

Концепція науково-дослідницьких програм І. Лакатоса з її принципом «твердого ядра» може бути продуктивно застосована не лише до методології сучасної науки. Застосування концепції «твердого ядра» у культурній антропології, на нашу думку, дозволяє обґрунтувати становлення нових моделей культури. У цьому контексті, виокремлення провідної організуючої ідеї у самому світоглядному ядрі культурних епох має вирішальне значення.

Розвиток світової, регіональної чи будь-якої етнічної культури, їхні взаємні збіги, відставання чи випередження в розвитку, ритми пульсування культурно-історичних типів можуть бути досягнутими лише на стрижні цієї провідної організуючої ідеї культури, але з врахуванням своєрідності етнічних архетипів. Розмаїття всього життєвого укладу етнічної чи суперетнічної спільності не буває без якоїсь упорядкованості, але і не буває абсолютно усталених порядків. Головну вісь зміни порядків у часі й забезпечує провідна ідея культури, вона ж і «організує» в просторову єдність всі життєві вияви етносу. Як ідея вона дає можливість віднайти наскрізні сенси у всій множині мотивів, явищ, подій тощо. Така масштабна інтеграція – справа значної кількості часу, але ж і функціональна цінність її буде не тимчасовою.

Форми провідної ідеї залежать від типу попередньої культури, а не лише від життєвого виклику в теперішньому стані. Крім того, досить рано сам суб'єкт культури в його спільнотній формі, стає неоднорідним. Є раціональне зерно в поділі цього суб'єкта А. Тойнбі на дві сили – «творчу меншість» з її життєвим пориванням, яка дає безпосередню відповідь-реакцію на історичні виклики і тягне за собою «інертну більшість», та «внутрішній пролетаріат». Провідна ідея є відгуком (вповні не усвідомлюваним) всього етносу, хоч формулює її свідомо певна частина його, або й одна людина. Все це свідчить про автономність внутрішньої логіки розвитку культури, зміну її парадигм.

Будь-яка культурна епоха формується на засаді провідної ідеї та розвивається через її експансію, а тому, кінцево, і розпад. Життєвий сенс, відокремлюючись в особливі ідеальні утворення-форми, концентрується, зосереджується, інтегрується

в головну організуючу ідею. Тобто, різні явища підпадають під вплив цієї ідеї, насичуються нею... Спочатку – явища найбільш ідеєнасичені, а потім уже і побутово-заземлені, утилітарні. Через різні символічні, знаково-емблематичні, світоорієнтуючі системи, мову - ідея особливим чином формує життя, стилізує його, задає правила «гри».

«Ідея» – ядерне утворення, але до її кристалізації причетні всі периферійні елементи. Поступово сама етнічна енергія організуючої ідеї розпилюється, досягає кульмінаційної точки зосередження, втілюючись у всю множину життєвих явищ, пронизуючи їх світлом ідеальних засобів: норм, цінностей, понять, образів, світоглядних почуттів, ідеалу. Емпірично-життєвий зміст поступово просочується наскрізно інтегративною цією ідеєю, підноситься до кульмінаційної напруженої вібрації і проступає крізь ідею, розпилюючи й дискредитує її.

Саме під тягарем життєвої перенасиченості, а також «архетипового» спротиву, культурна цілісність розпадається. Натомість актуалізується нова (або якийсь аспект старої) ідея. Після певного бродіння цінностей, світоглядної кризи під дією нового виклику знову починається нова концентрація життєвих явищ смисловою ідеєю, що й здійснює наступну епохальну інтеграцію. Хоча інерція епохи досить стійка, але варто десь «прорости» чомусь справді життєдайному, захоплюючому, як воно буде стягуватися до цього епіцентру. При цьому найрізноманітніші елементи культури можуть стати висхідними точками культурного розвитку.

Історико-культурний процес є рухом від одного типу культури до іншого. Провідна організуюча ідея найрельєфніше відтворює послідовність розгляду культурно-історичних типів у певній ієрархії життєвого навантаження кожного з них. На рівні загальноєвропейського і українського культурно-історичного процесу, на нашу думку, послідовно розгорталися наступні іманентні епохальні ідеї:

Провідна організуюча ідея	Загальний вираз культури	Предметне втілення	Парадигма
ІДЕЯ РОДУ родича-першопредка, родючості природних стихій	Синкретичний анімізм обрядовість	Антропоморфізм тотем родючі стихії	Міфоспорідненість тотемно-родова етнородова природова
ІДЕЯ КОСМОСУ організованого чуттєво-предметного живого світу, політеїзм	Рок калокагатія видовищність	Пластика	Логос софійність
ІДЕЯ ЄДИНОГО БОГА монотеїзм, ієрархія, служіння	Світлоносність словесність	Ентузіазм	Сакральне слово
ІДЕЯ ГАРМОНІЇ СВІТУ І ЛЮДИНИ пантеїзм	Краса живописність гуманізм	Чуттєва тілесність	«тіло»
ІДЕЯ СВІТОВОЇ МЕХАНІКИ деїзм	Раціональність природи	Емпірична ясність, мислима очевидність	«годинник»
ІДЕЯ СВІТУ ЯК УНІВЕРСАЛЬНОГО ОРГАНІЗМУ деїзм	Загальна і суспільна раціональність	Загальна упорядкованість	організм
ІДЕЯ ДУХОВНОГО ОРГАНІЗМУ ЛЮДИНИ. людинобог, анархізм, нігілізм	Внутрішній світ особи персональність	Екзотика етно-графічно-історична, демонічна	організм
ІДЕЯ УНІВЕРСАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ атеїзм, владний соціальний механізм	Сциєнтизм технократизм соціальна утилітарність	Придатність трудових мас	Позитивне знання соціомеханіка технологія

В таблиці подані лише деякі втілення провідної ідеї, зважаючи на обсяг тез, не деталізовано стиль мислення, художні системи та стилі, головні дійові особи культури, домінуючі форми комунікації [1]. Ми є свідками зародження і становлення нової провідної організуючої ідеї - ІДЕЇ ТОТАЛЬНОГО СЕРВІСНОГО СПОЖИВАННЯ, для якої характерні політична і тотальна утилітарність, психосоматичний гедонізм, індивідуалізм і релятивно-альтернативний стиль мислення [4; 5].

Єдність походження і шляху розвитку людства є провідним принципом низки класичних філософських, соціологічних концепцій культурно-історичного процесу. Ідея як провідна й організуюча – це рух від абстрактного до конкретного, але особливого конкретного, яке враховує як лінійну єдність культурно-історичного процесу, так і його партикулярні особливості. Абсолют, до якого в історичному процесі прагнуть культури, виявляє себе тільки в конкретній винятковості індивідуальних форм існування народів і часів.

Список використаних джерел

1. Історія української культури: У 5-ти томах. Передмова. Історія культури давнього населення України. – К.: Наукова думка. НАН України, 2001. – Т.1. – С. 19. 2. Лешкович, Н. (2019). Конструювання концепту «Центрально-Східна Європа» в історіографічних дискурсах XX – початку XXI ст. Дриновський збірник, 9, 275-286. <https://doi.org/10.7546/DS.2016.09.30>. 3. Нарис історії культури України : [посібник] / М. В. Попович; Міжнар. фонд «Відродження». – Київ: АртЕк, 1998. – 727 с. : іл. – (Трансформація гуманітарної освіти в Україні). 4. Принципи періодизації історії української етнонаціональної культури: навчально-методичний посібник / П.П. Соболев, О.М.Макарчук – Миколаїв : НУК, 2016. 5. Соболев П.П. Світовий культурно-історичний процес: до методології розгляду./ Педагогічні проблеми і технічної і гуманітарної освіти: Зб. Наук. Праць.- Миколаїв: УДМТУ, 2002.-3- С. 70 – 81. 6. Тойнбі Дж. Дослідження історії. Т. 1. – К.: Основи, 1995. – 253 с. 7. Феномен української культури: методологічні засади осмислення. – Київ: Фенікс, 1996. – 467 с.

А. С. Черная

ЮЖНОКОРЕЙСКАЯ МУЗЫКАЛЬНАЯ ГРУППА BTS И ЕЕ СОЦИАЛЬНО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ

Мнение музыкальных критиков разделено: одни говорят вторые The Beatles, а другие – единственные и неповторимые BTS. Группа начала активно покорять музыкальные чарты Billboard, разместив три альбома в чарте Billboard 200 Albums 2018: альбом «Love Yourself: Answer» на 85 место, «Love Yourself: Tear» – на 101 и «Love Yourself: Her» на 150. Ранее в 2018 году, и «Love Yourself: Answer», и «Love Yourself: Tear» дебютировали в еженедельном чарте Billboard 200 на первых местах. В чарте Billboard 200 Artists на конец 2018 года BTS заняли 21 строчку.

Дебютировала группа 13 июня 2013 года в Сеуле, Южная Корея, под стойким именем Bangtan Sonyeondan, что в переводе с корейского – пуленепробиваемые бойскауты. Они начинали с низов, в малоизвестной музыкальной компании Big Hit Int., которая в данный момент является самой настоящей империей, а семеро парней – легенды современного мира. Своим талантом они добились признания миллионов людей. ARMY – их фанаты и самая большая поддержка, которых они благодарят и ежедневно укрывают от эмоциональных пуль своим творчеством, разрабатывая множество благотворительных проектов, совместно со своим лейблом Big Hit Int. Когда популярность группы начала возрастать, было принято решение действовать. Так, 1-го ноября 2017 года корейский комитет ЮНИСЕФ, в сотрудничестве с BTS, а также их компанией Big Hit Int., представил новый проект «Love Myself» #ENDviolence, совершенно новый тип благотворительного проекта. Это была первая подобная кампания глобального масштаба с корейским музыкантом. Представитель ЮНИСЕФ заявил: »Начиная с этого сотрудничества мы стремимся выйти за рамки музыки и защищать подростков от различного рода насилия в нашем обществе, и у

<i>Демидчук Л. Б.</i> Українська народна лялька: минуле і сьогодення виробів народних промислів	363
<i>Денисенко Н. О.</i> Особливості роботи тележурналіста в кадрі	364
<i>Ліченко А. Д.</i> Особливості інтерперетації графічного контенту аудиторією масмедіа	366
<i>Патлайчук О. В., Ступак О. П., Макаручук О. М.</i> Методологічні проблеми періодизації метаєтнічного культурно-історичного процесу: освітні імплікації	368
<i>Черная А. С.</i> Южнокорейская музыкальная группа BTS и её социально-политическая деятельность	371
<i>Пугач Я. И., Цыганков И. Е.</i> Актуальные проблемы психологических наук	372
<i>Гайворонська Т. О.</i> Проблема дослідження свідомості в сучасній психології	375
<i>Балагура О. О., Середін Д. С.</i> Транспортна психологія як складова фактору безпеки	377
<i>Краснов В. В., П'янківська Л. В.</i> Питання психологічного супроводу освітніх реформ	378
<i>Пляка Л. В., Бондарєва І. В.</i> Вивчення мотивації навчальної діяльності майбутніх фахівців фармацевтичного сектору	379
<i>Рyгimachenko O. M.</i> Spiritual Component in Emotional Intelligence	380
<i>Репринцева Ю.Е.</i> Эмоционально-волевая сфера личности детей с ДЦП	382
<i>Свищ Я. В., Сладкова Л. М.</i> Інтернет-залежність – діагноз чи тип поведінки?	383
<i>Слуцький Я. С.</i> Вирішення психологічних проблем іноземних студентів (на прикладі програм Техаського університету в Остіні (США))	385
СЕКЦІЯ VI. НАУКА ТА ТЕХНІКА У СВІТІ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ	387
<i>Гамалія К. М., Гальчук Я. Є.</i> Процес уніфікації календарної системи в Південній Давній Месопотамії	387
<i>Хазан В. Б.</i> Методологічні і методичні принципи екологічної безпеки та шляхи їх реалізації	388
<i>Лушня С. Л.</i> Створення електронного фотометричного архіву для моніторингу ортопедичної патології	390
<i>Слободяник Г. І., Дьякова Л. Ю., Джан Т. В., Андрієнко О. П.</i> Сучасні фармакологічні та хірургічні методи лікування та профілактики варикозної хвороби нижніх кінцівок	391
<i>Харківський Р. Д., Горячева Т. В.</i> Огляд досліджень з розробки та створення інерціоїдів	392
<i>Домнічев М. В., Нестеренко О. В.</i> Рекомендації щодо евакуації поранених ..	394
<i>Лушня С. Л.</i> Принцип проблемності як метод вибору методології проведення семінарського заняття	395
<i>Яглинська К. А., Пермінов В. О.</i> Досягнення технічних наук в Україні та у світі	397
<i>Гого В. Б., Подкопаев С. В., Подгаецкая О. И., Семивол В. А.</i> Экологические проблемы поверхностных комплексов угольных шахт	398
<i>Mammadtaghiyeva T.</i> The Use of Computers in the Formation and Development of Practical Skills of Students in the Teaching of the Subject «The Law of Universal Gravitation» in Grade VII	399
Інформація про авторів	401